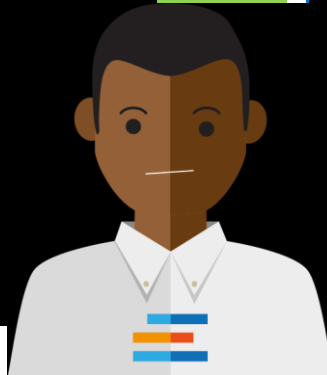

«ทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลงและคนที่ถ่อมตัวจะได้รับการยกย่อง.»

(ลน 14:11)

สิ่งแรกที่พระเยซูเรียกรองจากเราคือให้เราออกจากความข้อยิ่งในตัวเรา, แล้วนำพระเจ้าเข้าไปแทน.

เขาเป็นคนเดียวที่

จะได้รับการยกย่อง

ในชีวิตของเรา!

สิ่งสำคัญคือเราต้องมอบเวลาแก่เขา, สร้างความสัมพันธ์สนมกับเขาและเรียนรู้จากเขาความนอบน้อมถ่อมตนในตัวเราผ่านทางคำในพระวรสาร

นั่นแปลว่าเรายินดีที่จะทำตาม, เหมือนกับที่พระเยซูทรงกระทำเมื่อตอนอยู่บนโลก.

ถึงแม้ว่าเค้าจะเป็นพระเจ้า, แต่เค้าเลือกที่จะเป็นมนุษย์. เพื่อเขาจะได้ประกาศถึงทุกคนว่าพระบิดาทรงรักเราทุกคน.

จงมีความกล้า

ที่จะบอกว่า

ขอโทษ!

วันหนึ่งที่โรงเรียน, เพื่อนๆของฉันเริ่มเล่นกันระหว่างเรียน, แทนที่จะรับฟังคุณครู.

ฉันรู้สึกคิดถึงบ้านมาก, ฉันจึงหันไปข้างหลังเพื่อตามบางอย่างที่ฉันคิดถึง.

แต่ ณ ขณะนั้นเอง, คุณครูก็หันมาเห็นฉันแล้วบอกให้ฉันลุกจากเก้าอี้แล้วส่งฉันออกไปจากห้องเรียนแล้วบอกว่าเธอจะโทษกับพฤติกรรมของฉันในคาบเรียนของเธออีก.

ฉันพยายามจะบอกกับเธอถึงสิ่งที่ฉันทำไป, แต่เธอก็ไม่ยอมฟัง.

เธอถึงกับเรียกผู้ปกครองมา. พ่อฉันเลยมา. ฉันรู้สึกละลายใจมาก, เพราะเธอได้พูดกับพ่อฉันต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน, และบอกกับพ่อฉันว่าฉันไม่มีความเคารพและเล่นในห้องเรียนแทนที่จะฟัง

มันทำให้ฉันรู้สึกลาบากมาก, แต่ฉันก็พยายามที่จะยอมรับข้อกล่าวหาของเธอไว้.

วันต่อมาทั้งชั้นเรียนถูกเรียกให้มาคุยกันถึงเรื่องที่เกิดขึ้น.

ฉันอยากที่จะอธิบายตัวฉันแต่ฉันรู้ว่าคุณครูคงไม่ยอมรับข้อแก้ตัวใดๆฉันควรที่จะยอมรับว่าเธอทำถูกแล้ว.

ถึงแม้ว่ามันจะไม่ง่ายเลย, เพราะว่ามันไม่ยุติธรรมกับฉันแต่ฉันก็ให้อภัยเธอแล้วฉันก็สัมผัสได้ถึงความรู้สึกอันยอดเยี่ยมในหัวใจฉัน.